

29 ^ося хванж за рогове-тъ на олтарь-тъ. И извѣсти ся на царь Соломона че Йоавъ побѣгнжл въ скиниѣ- тѣ Господнїх: и ето ^ю при олтарь-тѣ. Тогази проводи Соломонъ Ванаїх Йодаевъ-ть сынъ, и рече: 30 Иди нападни на него. И дойде Ванаїа въ скиниѣ- тѣ Господнїх, та му рече: Така говори царь-тѣ: Излѣзъ. А той рече: Не, но тукъ ще умрж. И донесе Ванаїа отвѣтъ на царя, и каза, така рече Йоавъ, 31 и така ми отговори. А царь-тѣ му рече: ^юНаправи както рече той, и нападни на него, и погреби го: ^юза да изгладишъ не-попиниѣ- тѣ кръвь, којкто пролѣ Йоавъ, 32 отъ мене, и отъ домъ-ти на отца ми. И Господъ ^юда възвѣрне кръвь- тѣ му на главѣ- тѣ му, којкто нападни вързъ двама мжжие по праведны ^юи по добры отъ него, та ты умръти ся мечъ, безъ да знае отецъ ми Давидъ, ^юАвенира Нировъ- тѣ сынъ, военачалникъ- тѣ на Израилъ, и ^юАмасл Йеоровъ- тѣ сынъ военачалникъ- тѣ на Йудж. И да ся възвѣрне кръвь- та имъ на Йоавож- тѣ главахъ, и ^юна главѣ- тѣ на сѣме- то му въ вѣкъ: ^юза на Давида, и на сѣме- то му, и на домъ- тѣ му, и на прѣстолъ- тѣ му, да бѫде миръ отъ Господа до вѣка. Тогази възвѣзъ Ванаїа Йодаевъ- тѣ сынъ, та нападни на него, и го умръти: и заровенъ бы въ домъ- тѣ си въ пустынїѣ- тѣ. И постави царь- тѣ вмѣсто него Ванаїх Йодаевъ- тѣ сынъ надъ воинство- то: ^юи Садока священиникъ- тѣ постави царь- тѣ ^ювмѣсто Авіаэара.

36 И прати царь- тѣ та повыка ^юСемея, и рече му: Съгради си домъ въ Йерусалимъ, та сѣди тамъ, и да не излѣзешь отъ тамъ на никждѣ; Зашто въ којто день излѣзешь, и прѣминешь ^юпотокъ- тѣ Кедронъ, знай извѣстно че непрѣмѣнно ще ся умръшишъ: ^юкръвь- та ти ще бѫде на главѣ- тѣ ти. И рече Семей на царя: Добро е слово- то: както рече господарь- тѣ ми царь- тѣ, така ще направи рабъ- тѣ ти. И сѣдѣ Семей въ Йерусалимъ много дни.

39 И вслѣдъ три години, двама отъ слугы- тѣ на Семея, прибѣгнхъ при ^юАнхуса сыни- тѣ на Маахж, Геѳскій- тѣ царь: и възвѣстихъ на Семея, и казахъ: Ето, слугы- тѣ ти сѧ въ Геѳъ. И Семей станкъ та осѣдла осель- тѣ си, и отиде въ Геѳъ при Анхуса, за да иска слугы- тѣ си: и отиде Семей, та доведе слугы- тѣ си отъ Геѳъ.

41 И възвѣсти ся Соломуону, че Семей хо-

диль отъ Йерусалимъ въ Геѳъ, и ся вър- 42 нжль. И проводи царь- тѣ та повыка Семея, и рече му: Не заклѣхъ ли тя въ Го- спода, и засвидѣтелствовахъ ти и рѣкохъ: Знай извѣстно, че въ којто день излѣ- 43 зешь, та отидешъ вънъ дѣ и да е, непрѣ- 44 мѣнио Ѣе умрещъ? и ты ми рече: До- бро е слово- то ^юкоето чухъ. Защо прочее не упази ты кѣтвѣ- тѣ Господнїх, и за- 45 повѣдѣ- тѣ којкто ти заповѣдахъ? И рече царь- тѣ на Семея: Ты знаешъ ^ювсич- 46 кж- тѣ злихъ, којкто познава сърдце- то ти, шо стори на бащахъ ми Давида: за то- 47 ва Ѣе ^ювъзвѣрне Господъ злихъ- тѣ ти на главѣ- тѣ ти: А царь Соломуон Ѣе е благословенъ, и ^юДавидовъ прѣстолъ 48 утвѣрденъ прѣдъ Господа до вѣка. Тогази царь- тѣ заповѣда на Ванаїх Йодаевъ- тѣ сынъ, којкто излѣзе та нападни на него, и той умръ. И ^юцарство- то ся утвѣри въ рѣкѣ- тѣ на Соломуона.

ГЛАВА 3.

1 А ^юСоломуонъ направи сватовство съ Фараона, Египетскій- тѣ царь, и зѣ дѣ- 2 ѡщерѣ- тѣ на Фараона: и доведе іхъ ^ювъ Давидовъ- тѣ градъ, додѣ съврши съгра- 3 жденіе- то ^юна домъ- тѣ си, и ^юна домъ- тѣ Господень, и ^юна стѣнѣ- тѣ около Йеру- 4 салимъ. Но людѣ- тѣ жрехъ на высокы- тѣ мѣста, понеже до онзи дни нѣмаше домъ 5 съградентъ на име- то Господне. И ^ювъз- 6 люби Соломуонъ Господа, и ^юходѣше въ 7 повелїнія- тѣ на отца си Давида: само жреще и кадѣше на высокы- тѣ мѣста.

4 И ^юотиде царь- тѣ въ Гаваонъ, за да при- 8 несе жертвъ тамъ; ^юзащто той бѣ голѣ- 9 мосто- то высоко мѣсто: тысяцѣ въсесъже- 10 нія принесе Соломуонъ на онзи олтарь.

5 А ^юГосподъ ся яви въ Гаваонъ Соло- 11 муону ^ювъ сѣнь прѣзъ ношъ; и рече Богъ: 12 Искай Ѣо да ти дамъ. А Соломуонъ ре- 13 че: Ты направи голѣмъ милость на рабъ- 14 тѣ си Давида отца ми, ^юпонеже ходи прѣдъ тебе съ истинѣ, и съ правдѣ, и съ сърдечнѣ правотѣ съ тебе: и ты за 15 него упази тѣзъ голѣмъ милость, и ^юда- 16 де му синъ да сѣдне на прѣстолъ- тѣ му, 17 както тойзи день. И сега, Господи Боже мой, ты направи рабъ- тѣ си царь вмѣсто 18 Давида отца ми: и ^юазъ съмъ момче малко: не знаїшъ какъ ^юда излизамъ и да вли- 19 замъ. И рабъ- тѣ ти е въ срѣдѣ твои- тѣ

^о Гл. 1; 50.
^е Иск. 21; 14.
^ю Чис. 35; 33. Втор. 19; 13.
21; 8, 9.
^з Суд. 9; 24, 57. Псал. 7; 16.
^и 2 Лѣт. 21; 13.
^и 2 Пар. 3; 27.
^к 2 Пар. 20; 10.
^ю 2 Пар. 3; 29.
^ж Прѣт. 25; 5.
^и Чис. 25; 11, 12, 13, 1 Пар. 2; 35. Виж. 1 Лѣт. 6; 53.

24; 3.
^о Ст. 27.
п 2 Пар. 16; 5. Ст. 8.
р 2 Пар. 15; 23.
с Лев. 20; 9. Ин. Нав. 2; 19.
2 Пар. 1; 16.
т 1 Пар. 27; 2.
у 2 Пар. 16; 5.
ф Псал. 7; 16. лез. 17; 19.
х Прит. 25; 5.
и Ст. 12. 2 Лѣт. 1; 1.

и 2 Лѣт. 1; 3.
и 1 Лѣт. 16; 39. 2 Лѣт. 1; 3.
и Гл. 9; 2. 2 Лѣт. 1; 7.
и Чис. 12; 6. Маг. 1; 20. 2;
и Гл. 9; 15, 19.
и Лев. 17; 3, 4, 5. Втор. 12; 2, 4, 5. Гл. 22; 43.
и Втор. 6; 5. 30; 16, 20. Псал. 31; 23. Рим. 8; 28. 1 Кор. 8; 3.
и Ст. 6, 14.

и 2 Лѣт. 1; 8 и др.
и Гл. 2; 4, 9; 4. 4 Цар. 20; 3. Псал. 15; 2.
о Гл. 1; 48.
и 1 Лѣт. 29; 1.
р Чис. 27; 17.